

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: M. M., nar. X, bytem X, X
právně zast. JUDr. Kateřinou Švecovou, advokátkou AK v Plzni,
Šafaříkovy sady 5, 301 00

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 14. 1. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 11. 2021, č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení žalované ze dne 30. 11. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 20. 9. 2021 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám jeho právní zástupkyně JUDr. Kateřiny Švecové, advokátky ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí 3 146 Kč na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 9. 2021 č.j. X byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ustanovení § 38 Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť dle posudku OSSZ Plzeň – jih ze dne 30. 8. 2021 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 30. 11. 2021 č. j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobce podle posudku České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 23. 11. 2021 není invalidní. Jedná se u něj o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti žalobce. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), odd. B (Postižení končetin), položce 11 (Ztuhnutí nebo omezení pohybu v hlezenním kloubu/kloubech) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %. Lékař zvolil na základě doložených lékařských zpráv s ohledem na charakter zdravotního postižení horní hranici výše uvedeného rozmezí, tj. 20 %. Na rozdíl od lékaře OSSZ zvýšil vzhledem k vlivu zdravotního stavu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace podle ustanovení § 3 odst. 2 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 procentních bodů. Celkově tak pokles pracovní schopnosti žalobce činí 30 %.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 14. 1. 2022 doručenou zdejšímu soudu dne 17. 1. 2022 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, přičemž žalobu odůvodnil tím, že má za to, že byl neoprávněně zkrácen na svých právech v důsledku vydání napadeného rozhodnutí, jež považuje za nezákonné a věcně nesprávné. Se závěrem posouzení poklesu pracovní schopnosti označeného jako lehké zdravotní postižení nemůže souhlasit. Dne 25. 10. 2019 utrpěl distorzi pravého hlezna s poraněním vazů a subakromiální imingement syndrom 2-3 st. s parciální rupturou úponu šlachy m. supraspinatus a mikrotrhlinami m. infraspinatus a subacromiální a subdeltod. bursitidou, VAS páteře. Je zaměstnán jako montér těžkých převodovek. Má střední školu, obor automechanik a celou svoji profesní kariéru pracoval manuálně. Trpí bolestmi pravého kotníku, v němž má omezenou hybnost, nyní jej čeká operace ramene, již však v současné době nelze provést, neboť stále chodí o francouzských berlích. Lékař mu předepsal rehabilitace, poté jej indikoval k ASK levého ramene, za současného stavu je nutná chůze o berlích. Dle sdělení ošetřujícího lékaře MUDr. P. V. ze dne 14. 1. 2022 vzhledem k trvání potíží, nálezů při operaci a přidruženým potížím s ramenním kloubem je pracovní schopnost výrazně omezena a invalidita indikována, pravděpodobnost regrese potíží minimální.“ Žalobce má za to, že jeho zdravotní stav nebyl posouzen řádně, posouzení bylo provedeno v jeho nepřítomnosti. Má za to, že žalovaná nedostatečně zohlednila jeho zdravotní stav a jeho funkční důsledky, v důsledku čehož dospěla k nesprávnému závěru o tom, že jeho zdravotní stav neodpovídá invaliditě. Navrhl proto, aby byl ve věci vypracován revizní posudek o invaliditě, který by objektivně zhodnotil všechna jeho zdravotní postižení a omezení a napadené rozhodnutí bylo zrušeno.
4. Navrhl, aby napadená rozhodnutí byla zrušena a byl mu přiznán invalidní důchod.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná dne 8. 2. 2022 ve svém vyjádření k žalobě shrnula dosavadní průběh řízení o žádosti žalobce ze dne 9. 8. 2021 o přiznání invalidního důchodu. S ohledem na závěry posudku vypracovaného v rámci námitkového řízení navrhla, aby byla žaloba zamítnuta a napadené rozhodnutí potvrzeno, neboť je přesvědčena, že vypracovanými posudky byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz a oba posudky považuje za objektivní. Subjektivní úvahy a vlastní vyhodnocení zdravotního stavu nejsou důvodem k uznání invalidity nebo změně jejího stupně či data jejího vzniku, neboť tato musí být objektivně zjištěna. Odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV.

Posouzení věci soudem

6. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci bylo v souladu s § 51 a § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. rozhodnuto bez jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

8. **Námítka žalobce týkající se osobní neúčasti při posouzení zdravotního stavu** posudkovým lékařem není důvodná, neboť právní úprava v ustanovení § 8 a § 16a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby. V neposlední řadě soud odkazuje na ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Daný pokles invalidity je možné určit jen za pomoci zjišťovací lékařské prohlídky, avšak jak je uvedeno výše, žádný právní předpis nezakotvuje povinnost takového vyšetření, které by bylo nutné provést za osobní účasti posuzované osoby, k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 65/2012-21. Výše zmíněné závěry nejsou nijak v rozporu s požadavky judikatury, neboť daný případ se netýká odnětí jednou přiznaného invalidního důchodu, který byl pobírán po dlouhou dobu, a bez náležité kontrolní prohlídky došlo k jeho následnému odebrání na základě pochybení ze strany správního orgánu, viz rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2012, č. j. 6 Ads 97/2012-28, bod 29. Dále, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. června 2012 č. j. 6 Ads 1/2012 – 34, se Nejvyšší správní soud „zaobíral námitkou stěžovatele, že při posuzování zdravotního stavu před OSSZ Teplice nebyl podroben zdravotní prohlídce. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na § 8 odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

8 zákona č. 582/1991 Sb., zákon o provádění a organizaci sociálního zabezpečení podle kterého OSSZ při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti fyzických osob pro účely invalidity vychází zejména z nálezu ošetřujícího lékaře, popřípadě výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, a z podkladů stanovených jinými právními předpisy. Obligatorní osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem OSSZ tedy zákon nepředpokládá, jedná se pouze o možnost, již je posudkový lékař oprávněn využít podle své vlastní úvahy.“ Na projednávanou věc se tedy vztahuje výše zmíněná judikatura a okolnosti daného případu proto nedeklarují pochybení v důsledku osobní neúčasti při kontrolní lékařské prohlídce žalobce.

9. **K námitce žalobce týkající se nesouhlasu se tím, jak byl posouzen jeho zdravotní stav,** není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
10. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
11. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 16. 3. 2022 za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu 13.8.2021, tedy k datu předcházejícímu vydání napadeného, i jemu předcházejícímu rozhodnutí, byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %, doba platnosti (lhůta KLP) : trvale. Byly zhodnoceny lékařské nálezy MUDr. D. G., MUDr. U. M., MUDr. J. B., MUDr. P. V., MUDr. V. R., MUDr. I. P., MUDr. H. S., MUDr. F. Š., MUDr. J. C. Komise uvedla, že rozhodujícím zdravotním postižením je stav po těžké distorsi pravého hlezna s poraněním vazů, stav ASK předního hlezna vpravo, abrazivní chondroplastice, dekompresi (23. 6. 2021) Subakromiální impingement syndrom levého ramenního kloubu II.-III. s. t s parciální rupturou úponu šlachy m. supraspinatus a mikrotrhlinami m.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

infaspinatus a subacomiální a sudeltoid.bursitidou. Ostatní zdravotní postižení: Vertebrogenní algický syndrom polytopní. PK MPSV konstatovala, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-jih ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké postižení, s funkčně významným postižením dvou a více velkých/nosných kloubů nebo s funkčně významným omezením většiny malých kloubů rukou nebo nohou, zachovány pohybové schopnosti, snížení celkové výkonnosti, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů nebo prostředků. Hodnoceno srovnatelně: Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35 % podle kapitoly XIII, odd. A , položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na horní hranici taxy hodnoceno i s ohledem na dělnické povolání. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 1d, neboť se nejedná o zvláště těžké postižení, těžké postižení pohybových schopností, celkové výkonnosti, některé denní aktivity značně omezeny. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 Vyhl. č. 359/2009 Sb. Není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 35 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách. Schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu. Schopen práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Jde o invaliditu z obecných příčin. Postižení hlezenního kloubu odpovídá PPS 20 % maximálně a tedy žádnému stupni invalidity. Invalidita je uznána i s přihlédnutím k postižení ramenního kloubu a s ohledem na dělnické povolání posuzovaného. Datum vzniku 13. 8. 2021 dnem ortopedického vyšetření. Stanovena platnost trvale vzhledem k charakteru postižení.

12. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
13. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
14. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byli přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

15. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž došlo k zamítnutí jeho žádosti o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť dle posudku vypracovaného lékařem ČSSZ ze dne 23. 11. 2021 činí pokles jeho pracovní schopnosti 30 %. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 16. 3. 2022 má soud za prokázané, že k datu předcházejícímu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně, a proto je žaloba podaná důvodně. Soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 30. 11. 2021 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 20. 9. 2021 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce ke dni vydání uvedených rozhodnutí odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35 %, avšak lékařem OSSZ byla přiznána pouze míra poklesu jeho pracovní schopnosti 20 % a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 30 %.
16. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce byl k datu 13. 8. 2021 dle posudku PK MPSV ze dne 16. 3. 2022 invalidní pro invaliditu prvního stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí o vzniku invalidity u žalobce. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován tento rozsudek, když rozhodnutí o vzniku prvního stupně invalidity by byla vydala žalovaná již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalobci, jenž byl ve věci právně zastoupen, vzniklo právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 146 Kč, jež sestává z nákladů na právní zastoupení tvořenými odměnou advokáta ve výši 2 000 Kč za 2 úkony právní služby po 1 000 Kč dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) a to za přípravu a převzetí věci a sepsání žaloby. Žalobci dále náleží v souladu s § 13 uvedené vyhlášky právo na náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč za 2 náhrady po 300 Kč a dále v souladu s § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. i 21 % DPH z uvedených částek ve výši 546 Kč. Ke splnění povinnosti uhradit náhradu nákladů řízení byla žalované stanovena lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 22. 4. 2022

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.